

Notitia Congregationum Et Tribunalium Curiae Romanæ

Plettenberg, Hunold

Hildesii, 1693

§. 2. De absolute ab injectione publica manuum violentarum in
Clericum pro non valente accedere ad Urbem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63032)

A quo absolutus mittitur ad ipsum Ordinarium.

4. Percussor Clerici ad Urbem accedere non valens, si casus sit occultus, remittitur ad Confessarium simplicem. In casibus publicis etiam, si Reus accedere non possit nec ad Urbem, nec ad Ordinarium, & sit in loco ubi non habeatur pro publicè excommunicato Breve dirigitur absque præjudicio ad Confessarium simplicem.

§. 2.

De absolutione ab injectione publica manuum violentarum in Clericum pro non valente accedere ad Urbem.

I. *Formula Literarum, quæ à S. Pœnitentiaria expediuntur pro eo, qui publicè manus violentas in Clericos injecit.*

Venerabili in Christo Patri Episcopo N. sive ejus Vicario in Spiritualibus Generali.

Leander Miseratione Divina Tit. SS. Nerei & Achillei S. R. E. Presb. Card. Colloredus salutem & sinceram in Domino charitatem. Pro parte N. N. Diœcesis N. Latoris præsentium Nobis oblata petitio continebat, quod ipse aliàs

R

in

in publica platea præfatæ Civitatis manus violentas in Clericum N. N. illum præsertim lethaliter in capite vulnerando, iniecit. Propter quod Lator excommunicationem incurrit, & incurrisse à vobis forsàn per publicos Cedulones declaratus fuit. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, dictus Lator de præmissis plurimum doleat, ad Urbem vero pro absolutione de super obtinenda personaliter accedere nequeat ob timorem Curie; Ideo pro suæ conscientie quiete cupit per Sedem Apostolicam absolvi. Quare supplicavit humiliter, ut sibi super his de opportuno remedio providere dignaremur. Nos igitur, qui Pœnitentiariæ Domini PP. curam gerimus, hujusmodi supplicationibus inclinati auctoritate Apostolica specialiter Nobis concessa circumspeditioni vestræ committimus, quatenus, si est irædictum Latorem, postquam præfato Clerico, si nondum satisfecit, satisfecerit, vel per eum non steterit, quominus arbitrio vestro satisfaciatur competentem, ab Excommunicationis sententia quam propter præmissa quomodolibet incurrit, sive per Vos, sive per Confessorem à vobis ad id specialiter deputandum, absolvatis hac vice in forma Ecclesiæ consuetæ injuncta ei pro modo culpæ Pœnitentiæ salutari, quodque ad Urbem quam primum poterit personaliter accedat, & aliis, quæ de jure fuerint injungenda. Ita tamen, ut si Lator sententiæ, sive Ordinationi vestræ super præmissis forsàn latæ, seu ferendæ parceret.

parere, & ad Urbem, ut præfertur, venire contempserit, in dictam excommunicationem relabatur eo ipso. Datum &c.

2. Hic observandæ erunt sequentes clausulæ: Primò, examinanda veritas impedimenti non accedendi ad Urbem. Secundò advertenda est hæc clausula: *Postquam præfato Clerico, si nondum satisfecerit, quo minus arbitrio vestro satisfaciat competenter, ut omnino adimpleatur ab Ordinario. Quod si impossibile sit, ut vel in totum, vel in partem satisfaciat Pœnitens, non debet propterea absolutio velnegari, vel diutius, quam par est, differri.*

3. Si enim satisfacere non possit contentus erit Ordinarius præstito juramento satisfaciendi, cum poterit, sed sub pœna reincidentia in excommunicationem, si postea per ipsum steterit, ne parti læsæ satisfaciat. Interim etiam potest Ordinarius, si velit, non permittere, ut habeatur absolutus in loco delicti propter scandalum, quod inde oriri posset, nondum præstita parti satisfactione.

4. Quod si absolutio data sit per subdelegatam facultatem à Confessario in Sacramentali Confessione, poterit fidem

R 2

facere

facere Confessarius de data absolutio-
ne, vigore cuius deinde Ordinarius po-
terit per Decretum publicè affixum Pœ-
nitentem declarare absolutum in foro
fori, ac si ab ipso Ordinario publicè ab-
solutus fuisset.

5. Forma vero fidei dandæ posset es-
se ejusmodi :

*Ego N. N. Confessarius deputatus ab
Illustriss. & Reverendiss. Domino Epi-
scopo N. vigore Literarum S. Pœniten-
tariæ fidem facio, qualiter audiui
Confessionem Sacramentalem N. N. il-
lique absolutionem Sacramentalem im-
pertitus sum in forma Ecclesiæ consuetæ
non solum à peccatis, verum etiam ab
excommunicatione, quam ipse N. in-
currit ob talem causam. In quorum fi-
dem hoc scriptum dedi, in loco N. die-
mensis -- Anni &c. Ego N. N. Confes-
sarius deputatus.*

Hujusmodi delegatio dari potest Con-
fessario alienæ Diœcesis ab Ordinario il-
lus loci approbato.

6. Pœnitentiæ injungendæ esse pos-
sunt Jejunia, preces, Eleemosynæ se-
cundum qualitatem personæ, & gravi-
tatem delicti.

7. Clau-

7. Clausula: *Ita tamen, ut si Lator sententia, sive ordinationi vestra super præmissis forsitan lata, seu ferenda parere contempserit in dictam excommunicationem relabatur eo ipso, non est intelligenda ex mente S. Pœnitentiariæ, quod obligentur Pœnitentes ad parendum Ordinario in illis, quæ vel impossibilia sunt v. g. ut valde pauper præstet solutionem gravissimæ summæ, vel admodum difficilia, ut; in contumacia existens eat ad Triremes Sicenim obligaretur Pœnitentes ultra vires naturæ. Sæsus ergo clausulæ est, quod Pœnitens teneatur sub pœna relabendi in excommunicationem parere sententiæ Ordinarii in iis, quæ rationabiliter præstare potest.*

6. Clericidæ ultra jam notata injungenda est Pœnitentia recitandi Officium defunctorum per quinquennium in tribus diebus cujuslibet hebdomadæ, qui, si nesciat legere, potest obligatio in alias preces commutari.

7. Presbytericidæ præter satisfactionem præstandam hæredibus occisi, imponenda est alia satisfactio præstanda Ecclesiæ, in qua occisus fuit intitulatus, hæcque sit pecuniaria, si pœnitens sit dives, eroganda in utilitatem illius Ecclesiæ;

clausulæ;

clesiæ; Si vero pauper fuerit, obligetur arbitrio Ordinarii ad præstandum eidem Ecclesiæ servitium aliquod humile v g. pulsando Campanas, verrendo Ecclesiam. Idem dicendum, si occiderit Prælatum, vel Clericum beneficiatum alicujus Ecclesiæ.

8. Jure presbytericidæ, & mutilantes Presbyteros privantur feudis & Jurispatronatibus, si quæ obtineant ab Ecclesia, cui Sacerdos vel Clericus beneficiatus servivit, c. *Ad aures*, &c. In quibusdam de pœnis.

9. Presbytericidæ etiam & eorum Liberi (non vero Nepotes ex l. *liberorum ff. de verb. signif.*) fiunt inhabiles ad beneficia in futurum obtinenda c. *In quibusdam de pœnis*. Non tamen privantur Liberi Beneficiis jam obtentis.

10. Presbytericidis publicis, imponitur pœnitentia quædam publica, nimirum, si non sint Clerici in Sacris constituti, ut per quinque Ecclesias illius loci, ubi facinus perpetrarunt, nudi discalceati, femoralibus duntaxat retentis, virgam in manibus, & corrigiam seu funem circa collum deferendū incedant, & ante januas Ecclesiarum prædictarum à Presbyteris earundem Psalmum *Miserere* canentibus se verberent.

rari faciant. Hujus tamen pœnitentiæ commutatio ex rationabili causa peti potest à S. Pœnitentiaria.

11. Presbytericidæ tenentur, quamprimum possunt ad Urbem accedere sub pœna reincidentiae in excommunicationem. Ubi à Regente S. Pœnitentiariæ benigne recipiuntur, & mittuntur ad aliquem Pœnitentiarium trium Basilicarum, à quo peracta Confessione datur illis attestatio in scriptis, quod paruerint mandatis S. Pœnitentiariæ, ut de hoc Ordinariis constet.

12. Si Presbytericidæ ex rationabili causa obtineant à S. Pœnitentiaria commutationem obligationis accedendi ad urbem, & pœnitentiæ publicæ de qua supra n. 10. poterit Ordinarius, cui facultas committitur, commutare obligationem accessus ad Urbem, si Pœnitens sit dives, in Eleemosynas pro rata expensarum, quas fecisset, si ad Urbem accessisset; Si vero sit pauper, in faciliorem peregrinationem, jejunia, preces. Similiter pœnitentiam publicam commutare potest in jejunia, preces, eleemosynas, & peregrinationes, habita ratione conditionis, ætatis, & facultatis Pœnitentis.